

«Кроссфайр» на те, чим вона на сьогодні є. Гіларі підтримувала мене на шляху, не дозволяючи з нього збитися.

Велика подяка моему рекламному агентові Греггу Саллівану, який багато в чому полегшує моє життя.

Я також мушу подякувати всім моїм видавцям за кордоном (наразі, коли я пишу це, вас уже більше трьох десятків) за те, що ви радо привітали Гідеона і Єву у ваших країнах і поділилися їхньою історією з вашими читачами. Усі ви такі чудові, і я вдячна вам за це.

Насамкінець усім читачам у світі, що переймаються історією Гідеона і Єви, велике спасибі! Коли написала «Оголену для тебе», то була переконана, що я єдина людина, якій подобається ця книжка. Тож я така рада, що ви теж її полюбили й що ми разом крокуємо поруч із Євою та Гідеоном. Такими гарячими й нерівними дорогами краще простувати разом із друзями!

До Нью-Йорка я відчувала ту несамоовиту пристрасть, яку могла пробудити лише одна річ у моему житті. Це місто було мікрокосмом можливостей нового світу й традицій старого. Консерватори вживалися з представниками богемі. Дивацтва траплялися поруч із безцінними раритетами. Шалена енергія міста живила артерії міжнародного бізнесу й приваблювала людей з усіх усюд.

І уособлення всієї цієї пульсації, невпинних амбіцій та всесвітньо відомої могутності щойно подарувало мені два приголомшливі оргазми.

Доплентавшись до величезної гардеробної Гідеона Кросса, я кинула оком на зім'яту після сексу постіль, і від спогадів про нещодавнє задоволення шкіра вкрилася сиротами. Волосся досі було вологим після душу, а з одягу на мені був хіба що рушник, яким я обгорнулася. Я мала б опинитися на роботі за півтори години, тож про перепочинок не могло бути й мови. Вочевидь доведеться виокремити у своєму ранковому розпорядку час для сексу, інакше буду приречена завжди збиратися похапцем. Гідеон же прокидався вже готовий до підкорення світу — і починати своє володарювання він полюбляв саме з мене.

Ну хіба мені не пощастило?

Позаяк у Нью-Йорку вже повертало на липень і надворі ставало дедалі спекотніше, я зупинила вибір на вузьких слаксах із натурального льону й попліновій блузці ніжно-сірого кольору без рукавів, що пасувала до моїх очей. Не маючи перукарського хисту, я збрала своє довге біляве волосся у звичайний хвостик на потилиці, а тоді нанесла макіяж на обличчя. Досягнувши презентабельного вигляду, я вийшла зі спальні.

Щойно опинилася в коридорі, почула Гідеонів голос. Я навіть трохи затремтіла, коли усвідомила, що він сердиться, — про це свідчили уривчасті фрази й низький тон. Його не так легко було вивести із себе... хіба що моєю поведінкою. Іноді через мене він міг підвищити голос і вилаятися, а часом — навіть занурити пальці у своє розкішне чорнильно-чорне волосся, що сягало плечей.

Проте зазвичай Гідеон був взірцем самоконтролю й рівноваженості. Йому не доводилося кричати, адже самим лише поглядом чи стриманим словом він змушував людей тремтіти.

Нарешті я побачила його: чоловік із почепленою на вухо блютуз-гарнітурою стояв у домашньому кабінеті спиною до дверей. Схрестивши руки на грудях, він визирав із вікна пентхауса на П'ятій авеню, справляючи враження надзвичайно самотньої, відстороненої від навколишнього світу — але цілком здатної керувати ним — людини.

Спершись на одвірок, я милувалася цим чоловіком. І вже напевне картина, що відкривалася переді мною, була разючішою за краєвид перед його очима. Позаяк вигідність моєї позиції дозволяла бачити ще і його постать, яка на тлі цих височенних хмарочосів мала не менш величний та могутній вигляд. Він прийняв душ іще

до того, як я спромоглася виповзти з ліжка. Тепер його неймовірно спокусливе тіло було вдягнене у дві деталі костюма-трійки дорогого крою — і то був мій особистий фетиш. Ззаду відкривався чудовий вигляд на його ідеально пружні сідниці й могутню спину, затуляну в жилет.

На стіні висів масивний колаж зі знімків, на яких ми були разом, і ще одного дуже інтимного фото — він зазнімкував мене, поки я спала. Більшість фотографій зробили папараці, котрі слідкували за кожним його кроком. Він же був Гідеоном Кроссом із *Cross Industries*, у віці якихось двадцяти восьми років увійшов до числа двадцяти п'яти найбагатших людей світу. Я була переконана, що йому належить значна частина Мангеттену; а ще була впевнена, що він найсексуальніший чоловік на планеті. І він тримав мої фотографії скрізь, де працював, нібито на мене було так само приємно дивитися, як і на нього.

Він елегантно повернувся й обпік мене крижаним поглядом блакитних очей. Звичайно, він знав, що я стою тут і спостерігаю. Щойно ми опинялися поруч, повітря починало тремтіти в якомусь передчутті, як-от тиша западає навкруги перед ударом грому. Він, напевно, навмисне вичекав хвилю, перш ніж обернутися до мене, дозволивши удосталь помилуватися ним зі спini, адже знав, як люблю дивитися на нього.

Неприступний і небезпечний. Мій до останку.

Боже... Я ніколи не стомлюся захоплюватися рисами його обличчя. Ті висічені вилиці й дуги темних брів, густі вії навколо блакитних очей і губи... наче навмисне вирізьблені так, щоб видаватися водночас і чуттєвими, і підступними. Мені подобалося, коли на них з'являлася сексуальна усмішка-запрошення; коли ж вони стискалися

в неблаганну лінію, мене неначе пронизувало струмом. А коли він притискав ці губи до мого тіла — я вся палала.

«Господи, тільки послухай себе». Я іронічно всміхнулася, згадавши, як мене дратували подружки, котрі мало не у віршах описували своїх красунчиків бойфрендів. Аж тут і сама ніяк не могла оговтатися від стану постійного зачарування красою цього незбагненого, зневіреного, заплутаного, гріховно сексуального чоловіка, у якого я чимдалі дужче закохувалася.

Коли він подивився на мене, з його обличчя не зійшов похмурий вигляд, та й говорити з бідолахою на тому кінці дроту він не припинив, а втім зимна роздратованість у його погляді змінилася на пристрасне полум'я.

Уже давно мала б звикнути до того, як змінюється вираз його обличчя, коли він дивиться на мене, але щоразу це вражало так сильно, що я ледве могла встояти на ногах. У ньому читалося нестримне й відверте бажання трахнути мене, — що він доводив за кожної слухної нагоди, — а поза тим, це дозволяло ще й оцінити його неймовірну, незламну силу волі. Сила й контроль відчувалися у всьому, за що б Гідеон не взявся.

— Побачимося в суботу о восьмій, — відрізав він перед тим, як зірвати з вуха гарнітуру та жбурнути її на стіл. — Підійди-но, Єво.

І знову струм пронизав тіло, щойно він промовив моє ім'я з тією самою владною ноткою в голосі, як і в моменти, коли наказував: «Кінчай, Єво», поки я лежала під ним... заповнена ним... готова щомиті розрядитися від насолоди, дарованої ним...

— Немає на те часу, майстре. — Я позадкувала до коридору, бо завжди почувалася слабкою поруч із цим

чоловіком. Здавалося, достатньо було лише ніжної хрипкватості його глибокого, розміреного голосу, щоб довести мене до оргазму. І варто було йому тільки торкнутися мене, як я вибухала.

Я почимчикувала на кухню приготувати нам каву.

Він стиха щось пробурмотів і, вийшовши назирці, надгонав мене буквально за кілька кроків. І ось розпалений міцний самець, під метр дев'яносто заввишки, притиснув мене до стіни коридору.

— Тобі ж відомо, що трапляється, коли ти тікаєш, янголе. — Гідеон затиснув мою нижню губу між своїми зубами, а потім підсолодив гіркоту болю лагідним лоскотом язика. — Я тебе наздоганяю.

Щось усередині занило від цієї щемкої нагоди капітулювати перед ним, і тіло аж обм'якло від задоволення: він так сильно притиснув мене до себе. Я постійно жадала його — так несамовито, аж боліло фізично. Те, що я відчувала, було хіття, але в цьому було дещо набагато більше за неї. Дещо таке дорогоцінне й глибинне, що Гідеонова хіть до мене не бентежила й не лякала, як це могло б бути з будь-яким іншим чоловіком. Якби хтось інший навалився на мене всією вагою тіла, я б неабияк перелякалася. Проте з Гідеоном цієї проблеми не існувало. Він добре знав, що саме мені потрібно й скільки можу витримати.

Від його раптової усмішки в мене мало серце не зупинилося.

Дивляючись у це приголомшливе обличчя, обрамлене лискучим темним волоссям, я відчула, як слабшають мої коліна. У всьому іншому — окрім цих шовковистих, зухвало довгих пасом — він був надзвичайно випещеним і вишуканим.

Він ніжно притиснув свій ніс до мого.

— Не варто тобі так усміхатися мені, а тоді йти геть. Скажи-но, про що ти думала, поки я говорив телефоном.

Мої губи скривилися в подобі посмішки.

— Про те, який ти прекрасний. Жах як часто думаю про це. Мусила б уже здолати цю свою слабкість.

Він поклав руку мені на сідницю й притиснув до себе, поворухнувши стегнами, чим лише дужче розпалив мене. Він був страшенно обдарованим у ліжку. І він це добре знав.

— Чорта з два я тобі це дозволю.

— Та невже? — Моїми венами потекла розжарена гріховна хіть, а тіло занило від бажання. — Хочеш сказати, що тобі потрібна ще одна по вуха закохана шанувальниця, яка б висіла в тебе на шиї, містере Ненавиджу-завищені-очікування?

— Чого я насправді хочу, — промуркотів чоловік, притиснувши долоню до моєї щоки й провівши подушечкою великого пальця по нижній губі, — так це щоб ти постійно думала про мене й не мала часу на думки про когось іншого.

Я повільно вдихнула, уся тріпочучи. Гублячи розум від палкого блиску його очей, звабливого тону голосу, розпашілого тіла й запаморочливого аромату шкіри. Він був моїм наркотиком, і в мене не виникало жодного бажання позбутися цієї шкідливої звички.

— Гідеоне, — зачаровано видихнула я.

Тихо застогнавши, чоловік накрив мій рот різьбленими губами, і я геть утратила лік часу від цього пристрасного, глибокого поцілунку... поцілунку, що майже змусив відвернути увагу від миттєвого вияву його невпевненості, який мені вдалося помітити.

Я занурила пальці у хвилі Гідеонового волосся, охопивши його голову, і відповіла на цей поцілунок, переплівши наші язики. Ми були разом так недовго. Менше місяця. Ба більше, ми не знали, як будувати подібні взаємини — взаємини, у яких не бажали більше вдавати, ніби в нас обох не було серйозних розладів.

Він оповив мене руками навколо талії та міцно притупив до себе.

— Я хотів провести з тобою вихідні у Флорида-Кіз — голяка.

— М-м-м, непогано звучить.

«Непогано» — не те слово. Як би сильно мені не подобалося дивитися на Гідеона в костюмі-трійці, в оголеному вигляді він приваблював мене набагато більше. Утім я і словом не обмовилася, що маю плани на ці вихідні...

— А тепер мені доведеться провести вихідні у справах, — пробурмотів він, не відриваючи губ від мого обличчя.

— Справи, які ти плануєш відкласти, щоб провести час зі мною?

Він рано виходив з роботи, щоб побути разом, і я знала, що це позначається на його праці. Моя мама була заміжня тричі, щоразу беручи шлюб з успішними, заможними магнатами. Я знала, що за амбіції доводилося платити роботою допізна.

— Я виплачую іншим чималу зарплатню, щоб мати змогу проводити з тобою час.

Вправно з'їхав, але, помітивши іскру роздратування в його погляді, я поквапилася змінити тему.

— Дякую. А тепер ходімо вип'ємо кави, поки ще є час.

Гідеон провів язиком по моїй нижній губі й лиш тоді відпустив мене.